

Рим успоставља виђење — број четрнаест

Одрази Христа и обликовање лика звери: пророчка паралела у последњим данима

Jeff Pippenger
2024-09-02

Пророчка линија која одређује када Сједињене Државе образују лик звери и по узору на звер јавља се онда када рог протестантизма образује Христов лик. То образовање је нарочито означено у десетој глави Данила, када Данило посматра узрочно огледало, виђење „marah“. Данило представља оне који посматрају Христа, и чинећи то, одражавају Христов карактер. Сто четрдесет и четири хиљаде, које у десетој глави представља Данило, образују унутар себе Христов лик само док посматрају Његов карактер. Гледајући, они бивају преображени.

Лик звери одражава звер, а образовање лика звери представља велику пробу за Божји народ, којом ће бити одлучена њихова вечна судбина. Када протестантске цркве преузму контролу над владом Сједињених Америчких Држава, тиме ће начинити лик систему цркве и државе који оличава структуру власти коју је папска сила примењивала пре него што јој је била ускраћена политичка подршка. У истом временском раздобљу лик Христов биће произведен у Његовом народу последњих дана. Ипак, били су они који беху с Данилом, а не видеше виђење, јер побегоше од виђења. Они падоше на проби образовања лика звери, одбивши да допусте да се лик Христов обликује у њима у време кушања.

Духовно начело одражавања остварује се гледањем у огледало које представља Христа, а пошто је виђење „marah“ узрочно виђење, слика Христа у огледалу производи слику Христа у човечанству. Дословно огледало одражава лик човека који гледа у огледало, али духовна примена овог начела има чиниоце повезане са огледалом. Они који су само „слушалац речи, а не творилац“, „погледа себе, и отиде, и одмах заборави какав беше“, гледају у огледало и виде само човечанство.

Друга класа, која „није заборавни слушалац, него творац дела“, види закон Божји; они виде Христа у огледалу. Дело је у томе да се разуме да начело одражавања има „природну“ стварност и духовну стварност. Данило приказује оне који су вршили „дело“, јер у деветом и десетом поглављу он приказује дело које производи духовно начело одражавања.

У оне дане ја, Данило, туговах три пуне седмице. Не једох укуснога хлеба, нити месо нити вино уђе у уста моја, нити се уопште помазах, док се не навршише три пуне седмице. Данило 10:1, 2.

Гаврило је Данилу дао делимично тумачење виђења из осмог поглавља, али Данило није све то разумео.

И ја, Данило, онесвестих се и боловах неколико дана; потом устадох и обављах цареве послове; и бех запањен због виђења, али га нико не разумедо. Данило 8:27.

Sestra Vajt nas obaveštava da je Danilo nastojao da razume tumačenje poruke iz osmog poglavlja knjige proroka Danila, koju je Gavrilo doneo Danilu u devetom poglavlju.

„С новом и дубљом озбиљношћу, Милер је наставио испитивање пророчанстава, посвећујући проучавању читаве ноћи као и дане онеме што му се сада показивало као питање од тако огромне важности и свеобухватног значаја. У осмом поглављу Данила није могао наћи никакав траг о почетној тачки 2300 дана; анђео Гаврило, иако му је било заповеђено да Данилу разјасни виђење, дао му је само делимично објашњење. Када се пред пророковим видом открило страшно прогонство које је имало задесити Цркву, телесна снага га је издала. Није могао више поднети, и анђео га је за неко време оставио. Данило се „онесвести, и болова неколико дана“. „И зачудих се за ово виђење“, каже он, „али нико не разуме.“”

„Ипак је Бог био заповедио Свом веснику: ‘Учини да овај човек разуме виђење.’ Тај налог је морао бити извршен. У послушности томе, анђео се, нешто касније, вратио Данилу, говорећи: ‘Сада изиђох да ти дам мудрост и разум;’ ‘зато разуми ствар и разуми виђење.’ Данило 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. У виђењу из 8. главе остала је неразјашњена једна важна тачка, наиме она која се односила на време — раздобље од 2300 дана; стога се анђео, настављајући своје објашњење, задржава првенствено на предмету времена.“ Велика борба, 325.

У десетом поглављу бивамо обавештени да је Данило имао разумевање „виђења“ и „ствари“, али је Данило желео више светлости, те је управлио своје срце да пронађе то разумевање и постио је двадесет и један дан. Чинећи тако, он представља оне последњих дана који разумеју духовно начело одсјаја, које је предочено природним начелом одсјаја. То разумевање приказано је њиховим делима, а њихова дела представљена су Данилом као тражење исправног разумевања Божје пророчке Речи. Очигледна супротност онима који су побегли од виђења јесте у томе што они нису тражили исправно разумевање Божје пророчке Речи.

Истина Божје пророчке Речи, за коју је Данило приказан као да жуди да је разуме, јесте светлост последњих дана, јер Данило представља сто четрдесет и четири хиљаде. Стога Данило представља једну класу која настоји да разуме светлост Божје пророчке Речи, која је приказана као последњи испит пре него што се заврши време милости. У том погледу, то је Откривење Исуса Христа које бива отпечаћено непосредно пре него што се заврши време милости, али је то уједно и испит који је приказан као образовање иконе звери.

Oblikovanje ikone zveri neposredno označava proces na koji se ikona zveri razvija. Ta stvarnost ne može se ispravno utvrditi bez prethodnog prepoznavanja glavnog predmeta ispita, zveri. Upravo zver uspostavlja i određuje kako se ikona oblikuje.

„Али шта је ‘лик звери’? и како треба да буде начињен? Лик начињава звер са два рога, и он је лик звери. Такође се назива и лик звери. Да бисмо, дакле, сазнали какав је тај лик и како треба да буде начињен, морамо проучити одлике саме звери — папства.

„Када се рана црква покварила одступањем од једноставности јеванђеља и прихватањем незнабожачких обреда и обичаја, изгубила је Духа и силу Божју; и да би контролисала савест народа, потражила је подршку световне власти. Резултат је било папство, црква која је контролисала силу државе и употребљавала је за унапређивање сопствених циљева, нарочито ради кажњавања ‘јереси’. Да би Сједињене Америчке Државе начиниле лик звери, верска власт мора тако контролисати грађанску власт да црква такође употреби ауторитет државе ради остваривања сопствених циљева.“ Велика борба, 443.

Да бисмо „сазнали каква је икона и како треба да буде начињена, морамо проучити обележја саме звери — папства.“ Звер је та која успоставља визију која је испит последњих дана и која се збива непосредно пре него што се време милости затвори. Данило је разумео визију и ствар.

Треће године Кира, цара персијског, откривена је ствар Данилу, који се звао Валтасар; и ствар беше истинита, али време одређено дуго; и он разуме ствар и схвати виђење. Данило 10:1.

Виђење је виђење „mareh“ о две хиљаде и три стотине година. „Ствар“ је хебрејска реч „dabar“, што значи „реч“. Иста реч („dabar“), која је у првом стиху преведена као „ствар“, у деветом поглављу, двадесет трећем стиху, преведена је као „предмет“.

Да, док још говораш у молитви, човек Гаврило, кога видех у виђењу на почетку, долете брзо и дотаче ме око времена вечерњег приноса. И поучи ме, и говораше са мном, и рече: Даниле, сада изиђох да ти дам мудрост и разумевање. На почетку твојих молитава изађе заповест, и дошао сам да ти објавим; јер си веома мио: зато разуми ствар и пази на виђење. Данило 9:21–23.

Гаврило долази к Данилу као одговор на Данилову молитву, која је повезана с просвећењем које је Данило примио када је разумео да се налази у ропству представљеном расејањем из двадесет шесте главе Левитске књиге.

Прве године његовога царовања ја Данило разумех из књига број година, о којима дође реч Господња Јеремији пророку, да ће навршити седамдесет година у пустошењу Јерусалима. Данило 9:2.

Ропство које је Јеремија означио одвело је Данила до ропства „седам времена“ забележеног код Мојсија, које је било и „заклетва“ и „проклетство“.

Да, сав Израил преступио је закон твој, одступивши да не слуша глас твој; зато се излило на нас проклетство и заклетва која је написана у закону Мојсија, слуге Божјега, јер сагрешисмо против Њега. И потврдио је речи своје, које је изговорио против нас и против судија наших који су нам судили, пустивши на нас велико зло; јер под целим небом није учињено као што је учињено над Јерусалимом. Као што је написано у закону Мојсијеву, све ово зло дошло је на нас; ипак се не молисмо Господу Богу својему да бисмо се одвратили од безакоња својих и разумели истину твоју. Данило 9:11–13.

На основу два сведока, Јеремије и Мојсија, Данило је разумео да је опустошење које је било доведено на Јерусалим било „проклетство“ „Мојсијево“ које је било „изливано на“ древни Израил. Сестра Вајт упућује на сведочанство Јеремијино као на „сведочанства цркви“, и у том погледу то поистовећује Јеремију са Духом пророштва последњих дана, јер „сведочанства цркви“ у последњим данима јесу управо то. Јеремија представља Дух пророштва, а Мојсије представља Библију.

Данило представља оне последњих дана који од та два сведока разумеју да су били расејани, и који из Библије и Духа Пророштва разумеју да су били пробуђени, као што је и Данило био пробуђен за чињеницу да је он (они) био у ропству, и да је то ропство било представљено у Божјој пророчкој Речи.

Искуство Божјег народа последњих дана јесте искуство десет девојака.

„Прича о десет девојака из Матеја 25 такође илуструје искуство адвентистичког народа.“ Велика борба, 393.

Време закашњења у причи о десет девојака представља исто буђење Данила у деветом поглављу. На основу два посвећена сведока Данило је схватио да је читав његов живот испуњење одређеног пророчанства у Божјој Речи. То пророчанство упутило је Данила на лек који је био потребан ако је Данило требало да буде припремљен за оно што ће му се догодити већ у наредном поглављу. Исто тако, када су милерити испунили причу о десет девојака, и они су морали бити пробуђени за чињеницу да су их прво разочарање и одлагање навели да заспе. Сви пророци представљају последње дане.

Буђење Данила и милерита два су сведока буђења сто четрдесет и четири хиљаде у последњим данима.

„Исус и сва небеска војска гледали су са сажаљењем и љубављу на оне који су са слатким ишчекивањем чезнули да виде Онога кога су њихове душе љубиле. Анђели су лебдели око њих, да их подрже у часу њихове кушње. Они који су занемарили да приме небеску вест били су остављени у тами, и Божји гнев се распалио против њих, јер нису хтели да приме светлост коју им је Он послао с неба. Они верни, разочарани, који нису могли да разумеју зашто њихов Господ није дошао, нису били остављени у тами. Поново су били упућени на своје Библије да истражују пророчке периоде. Рука Господња била је уклоњена са бројки, и грешка је била објашњена. Видели су да пророчки периоди досежу до 1844. године, и да исти докази које су изнели да покажу да се пророчки периоди завршавају 1843. године, доказују да ће се окончати 1844. године. Светлост из Божје Речи обасјала је њихов положај, и открили су време застоја — ‘Ако и одоцни [утвара], чекај је.’ У својој љубави према Христовом скорошњем доласку, превидели су одлагање виђења, које је требало да открије оне који заиста чекају. Поново су имали одређену временску тачку. Ипак, видела сам да многи од њих нису могли да се уздигну изнад свог тешког разочарања како би поседовали онај степен ревности и снаге који је обележио њихову веру 1843. године.“ Рани списи, 236.

У испуњењу приче, милерити су „били превидели одуговлачење виђења“, али су „поново“ били „упућени својим Библијама да истраже пророчке периоде. Рука Господња била је уклоњена са бројки, и грешка је била објашњена.“ Данило је био упућен на Библију, и „рука Господња“ била је уклоњена са „пророчких периода“, и када је Данило, као извршилац, а не само слушалац, делотворном вером доказао да разуме поруку Јеремије и Мојсија испуњавајући упутства дата у двадесет шестој глави Левитској, као и лек и разрешење расејаног стања Божјег народа, тада је Данилу било дато „објашњење“.

Када сто четрдесет и четири хиљаде испуне време закашњења из приче у њеном коначном и најсавршенијем испуњењу у последњим данима, то ће учинити у временском раздобљу у којем је „образовање лика звери“ њихов велики испит.

Наставићемо ова разматрања у следећем чланку.

„А кад сазри род, одмах замахује српом, јер наста жетва.“ Христос с чежњивом жељом очекује пројављивање самога Себе у Својој цркви. Када Христов карактер буде савршено пресликан у Његовом народу, тада ће Он доћи да их узме као Своје.“ Христове поуке из прича, 69.

„Тама погрешног схватања Бога обавија свет. Људи губе познање о Његовом карактеру. Он је био погрешно схваћен и погрешно протумачен. У ово време треба да буде објављена порука од Бога, порука која својим утицајем просветљује и својом силом спасава. Његов карактер треба да буде објављен. У таму света треба да буде проливена светлост Његове славе, светлост Његове доброте, милости и истине.

„Ово је дело које је пророк Исаија изложио у речима: ‘О Јерусалиме, који доносиш добре вести, подигни свој глас снажно; подигни га, не бој се; реци градовима Јудиним: Гле Бога вашег! Гле, Господ Бог ће доћи с јаком руком, и Његова ће мишица владати за Њега; гле, Његова је награда с Њим, и Његово дело пред Њим.’ Исаија 40:9, 10.“

„Они који очекују долазак Женика треба да говоре народу: ‘Ево Бога вашег.’ Последњи зраци милосрдне светлости, последња порука милости која треба да буде дата свету, јесте откривење Његовог карактера љубави. Деца Божја треба да пројаве Његову славу. У свом сопственом животу и карактеру она треба да открију шта је за њих учинила благодат Божја.” Христове поуке, 415.